

† ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ
ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ♪ Πα ρ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν ^Δ ε υ
λο γη με νος ο ε ρ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι

ου ^π ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν ^Δ ε υ λο
γη με νος ο ε ρ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ρ

Ἦχος ♪ Πα ρ

Ε ν Ι ο ρ δα νη βα πτι ζο με ν ο ς Κυ ρι

ε ^Δ η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ σκυνη

σις ^π του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μα ρ τυ

ρει σοι ^Δ α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζ ο

σα και το Πνευμα εν ει ει δει πε ρι στε ρας ε
 βε βαι ου του λο ο γυ το α σφα λες ο ε πι φα
 νεις Χρι στε ε ο Θε ος και τον κοσμον φω τι σας δο ο
 ξα α σοι (ἐκ γ')

μέ τέλος: δο ο ξα α σοι οι οι οι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος]
 Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα φ

Ε πι φα νεν τος σθ υ εν Ι ορ δα νη Σω τηρ
 και βα πτι σθεν τος σθ υ υ πο Προδρο μω Χρι στε η
 γα πη με ε νος Υι ος ε μαρ τυ ρη θης ο θεν και
 συν α ναρχο ος τω Πα τρι πε φα νε ε ρωσαι Πνευμα
 δε το Α γι ι ον ε πι σε κα τε γι νε το εν
 ω και φω τι σθεν τες βο ω μεν δο ξα Θε ω τω
 εν Τρι α δι

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, ἦχος Δι

Πα
ορ δα νη πο τα με τι εθαμ βη θησθε
Πα
ω ρων τον α θε ω ρη τον γυμ νον ει δονκαι
Πα
ε φριξαφη σι και πως γαρ τσ τονκ ε μελλον φρι ξαι
και δυ υ ναι οι αγγελοι αυ τον ο
Πα
ρωντες ε εφρι ι ξαν ε ξε στηου ρα νος και
γη ε τρο ο μα ξε και συ νε στα λη θα λα ασ
Πα
σα και παν τα τα ο ρα τα και α ο ρα τα
Χρι στο ος ε φα α α νη εν Ι ι ορ δα α
Πα
α νη α γι α σαι τα υ υ υ υ δα τα

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ταχὺ προκατάλαβε. ἦχος Δι

Τα ρειθρα η γι α σας τα Ι ορ δα νει α το κρα
τος συ νε τριψας της α μαρ τι ας Χρι στε ο Θε ος η
μων υ πε κλινας τη πα λα μη σε αυ τον τσ Προ
δρο μσ και ε σω σας εκ της πλα νης των αν θρω πων το

γε νος δι ο σε ι κε τευ ο μεν σω σον τον κοσ μον
σθ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α β ς ς και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μ ς

Ο ι μι σθ ςν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τ ς Κυ υ ρι
ι ι ς ς ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ος
γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε σθε ε
ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
ι ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ψαλμός ριγ' (113).

Ἦχος Βου

Η θα α λασ σα ει ει δε και ε φυ υ γεν

ο Ι ο ορ δα α νης ε στρα α φη εις τα ο

πι σω

Στίχ. α'. Τί σοί ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Η θα α λασ σα ει ει δε και ε φυ υ γεν
ο Ι ο ορ δα α νης ε στρα α φη εις τα ο

πι σω

Στίχ. β'. Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

Η θα λασ σα ει ει δε και ε φυ γεν ο
Ι ο ορ δα α νης ε στρα α φη εις τα ο πι ι

σω ω ω ω

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (α' 9-11)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθονον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠχος  Δι-ϑ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και


Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι 

Τ α συ υ υμ παν τα α ση με ρο ον α α α


γα α αλ λι α α σθω  Χρι στος ε φα α α νη η


εν Ι ορ δα α α νη 

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας


των αι ω ω ω νων α α μην 

Τ α συ υ υμ παν τα α ση με ρο ον α α α


γα α αλ λι α α σθω  Χρι στος ε φα α α νη η


εν Ι ορ δα α α νη 

Ἦχος Πα. ς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψοντο α νο ο μη

μα α α μη

Πα ε ος Λο γος ε πε φα α νη η εν σα αρ κι τω

ω γε ε νει τω ων αν θρω ω ω πων ι στατο βα

πτι σθη η ναι ε εν Ι ι ι ο ορ δα α α νη

και ε λε γε προς αυ το ον ο Προ ο δρο ο ο μος

πως ε ε ε κτει ει ει νω ω χει ει ει ρα και α

ψω μαι κο ρυ φης κρα του ου ση η ης τα συ υμ πα

α α αν τα ει και εκ Μα ρι ι α ας υ υ υ πα

α αρχειεις βρε ε ε φος αλλ οι δα σε Θε ο ον προ ο

ο αι ω ω νι ι ι ι ον ε πι γη η ης βα δι

ι ι ζεις ο υ μνου μενος υ πο ο ο των Σε ε

ρα α α α φιμ και δουλος Δε σπο την βα πτι ζειν

ου ου με μα α α α θη η η η κα α κα τα

ληπτε Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανών του Κυρίου Κοσμᾶ, οὔ ἡ ἀκροστιχίς:

Βάπτισμα ρύψις γηγενῶν ἀμαρτάδος.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος β΄. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος Πα ρ

Β υ θ α ν ε κ α λ υ ψ ε π υ θ μ ε ν α και δι α ξ η
 ρ α ς ο ι κ ε ι ε ι ς ε λ κ ε ι ε ν α υ τ ω κ α τ α κ α λ υ ψ α ς
 α ν τ ι π α λ ς ο κ ρ α τ α ι ο ς ε ν π ο λ ε μ ο ι ς Κ υ ρ ι ο ς
 ο ο τ ι δ ε δ ο ξ α σ τ α ι

Α δ α α μ τ ο ν φ θ α ρ ε ν τ α α ν α π λ α τ τ ε ι ε ν ρ ε ι
 θ ρ ο ι ς Ι ο ρ δ α ν ς και δ ρ α κ ο ν τ ω ν κ ε φ α λ α ς ε μ φ ω λ ε υ ο ν τ ω ν
 δι ι α θ λ α τ τ ε ι ο Β α σ ι λ ε υ ς τ ω ν αι ω ν ω ν Κ υ ρ ι ο ς
 ο ο τ ι δ ε δ ο ξ α σ τ α ι

Π υ ρ ι τ η ς Θ ε ο τ η τ ο ς α υ λ ω σα ρ κ α υ
 λι κ η ν η μ φ ι ι ε σ μ ε ν ο ς Ι ο ρ δ α ν ς π ε ρ ι β α λ
 λ ε τ α ι τ ο ν α μ α ο σα ρ κ ω θ ε ι ς εκ Πα ρ θε ν ς Κ υ ρ ι
 ο ς ο ο τ ι δ ε δ ο ξ α σ τ α ι

Τον ρυπον ο σμηχων των ανθρωπων τς τοις κα θαρ
 θεις εν Ι ι ορ δα νη οις θε λη σας ω μοι ω θη
 ο ην μεινας τς εν σκοτειφω τι ζει Κυ ρι ος ο ο τι
 δε δο ξασται

Ἔτερος Κανὼν Ἰαμβικός,
 τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ·
 οὗ ἡ ἀκροστιχὶς διὰ Στίχων Ἡρωελεγείων.

Σήμερον ἀχράντοιο βαλὼν Θεοφεγγεῖ πυρσῶ
 Πνεύματος, ἐνθάπτει νάμασιν ἀμπλακίην,
 Φλέξας Παμμεδέοντος εὖς Πάϊς· Ἠπιόων δέ,
 Ὑμνηταῖς μελέων τῶν δε δίδωσι χάριν.

Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου Θ

Στει βει θα λασ της κυ μα τς με νον σα α λον η
 πει ρον αυ θις Ισ ρα ηλ δε δειγ με νον με λας δε
 πο ον τος τρι στα τας Αι γυ πτι ι ων ε κρυ ψεν αρ
 δη ην υ δα το στρω τος τα α φος ρω μη κρα ται α δε
 ξι ας τς Δε σπο τς (δίς)

Δόξα.

Ορθοφά νεν τος τοις βρο τοις σε λα σφο ο ρθ νυν
 εξ ε ρη μπρος ρο ας Ι ορ δα α νθ Α ναξ υ πε ε

σχεση λι ς στον αυ χε ε να χω ρθ ζο φω δθ ςς τον
γε ναρ χην αρ πα ασαι ρυ πθ τε παν τος εκ κα
θα ραι αι την κτι σιν

Καὶ νῦν.

A ναρ χε ρειθ ροις συν τα φεν τα σοι Λο ο γε νε
ον πε ραι νεις τον φθα ρεν τα τη πλα α νη ταυ την α
φρα α στωσ πα τρο θεν δε δεγ με ε νος ο πα κρατισ
την ς τος η γα πη με ε νος ι σος τε μοι παις χρη
μα τι ζει ει την φυ σιν

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος Πα

I σχυν ο δι δας τοις βα σι λευ σιν η μων Κυ ρι
ος και κε ρας χρι στων αυ τθ υ ψων Παρ θε νθ α α πο τικ
τε ται μο λει δε προς το βαπ τι σμα δι ο πι στοι βο η
σω μεν θκ ε στιν α γι ος ως ο Θε ος η μων και θκ
ε στι δι και ος πλην σθ Κυ ρι ε

Σ τει ρευ ου σα πριν η τε κνω με νη δει νως ση

μερον ευφραινε Χριστη Εκκλησια διυδα
τος και Πνευματος υιοι γαρ σοιοι γε γεννηνται εν πι
στει ανακραζοντες δεκ εστιν αγιος ως ο Θεος
ημων και δεκ εστι δικαιοσ πλην σε Κυριε

Mεγααληφωνη εν τη ερημω βοα
Προδρομος Χριστη ετοιμασατε οδους και τριβυ
ς Θεου ημων ευθειασα απεργασασθε εν πιστει
ανακραζοντες δεκ εστιν αγιος ως ο Θεος η
μων και δεκ εστι δικαιοσ πλην σε Κυριε

Ειρμος ἄλλος.

Ἦχος Βου

Oσοι παλαιων εκλελυμεθα βοωντων
ρων λεοντων συντεθλασμενων μυυλας αγαλλι
ωωμεν και πλατυνωμεν στομαλογον πλεκον
τες εκλογων μελωδιας ωτων προς ημας η δε ταιδω
ρηματων (δεις)

Δόξα.

N ε κρω σιν ο πριν εμ φυ τευ σας τη κτι ι σει θη
ρος κα κρω γβ ς σχη μα τι σθεις εις φυ υ σιν ε πι σκο
τει ει ταισαρ κι κη πα ρσ ι ι α ορθω φα ναν τι
προ σβα λων τω Δε σπο ο τη φλαν την ε αυ τς δυσ
με νε στα α την κα ραν

Καὶ νῦν.

E λ κει προς αυ τον την θε οδ μη τον φυ υ σιν γα
ςρος τυ ραν νβ συγ κε χω σμε νην ο ο ροις γεν να ται
α αυ θις γη γε νων α να πλα α σει ερ γον φε ρισ
τον εκ τε λων ο ο Δε σπο της ικ ται γαρ αυ την ε ξα
λε ξη η σαι θε λων

μὲ τέλος: θε ε λω ω ω ω ν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἡ Ὑπακοή.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

O τε τη ε πι φα νει α σ ε φω τι σας

τα συμπαντα το τε η αλ μυ ρα της α πι στι
 ας θα λασσα ε φυ γε και ο Ι ορ δα α νης
 κα τω ρε ε ων ε στραφη προς 8 ρα νον α νυ ψων
 η μας αλλα τω υ ψειτων θει ων εν το λω ων σθ
 συν τη ρησον Χρι στε ο Θε ος πρε σβει αις της Θε
 ο το ο κ8 και ε λε η σον η μας
 με τέλος: και ε λε η σον η μα α α α ας

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένη, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε· Ἠλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Γαλιλαία τῶν Ἐθνῶν, τῇ τοῦ Ζαβουλῶν χώρα, καὶ τοῦ Νεφθαλεὶμ γαία, ὡς εἶπεν ὁ Προφήτης, φῶς μέγα ἔλαμψε Χριστός· τοῖς ἐσκοτισμένοις φαινὴ ὥφθη αὐγή, ἐν Βηθλεὲμ ἀστράπτουσα· μᾶλλον δὲ ἐκ Μαρίας ὁ Κύριος πάση τῇ οἰκουμένη ἀνατέλλει τὰς ἀκτῖνας, ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης. Διὸ οἱ ἐξ Ἀδὰμ γυμνοί, δεῦτε πάντες ὑποδύωμεν αὐτόν, ἵνα θαλφθῶμεν· σκέπη γὰρ γυμνῶν, καὶ αἴγλη ἐσκοτισμένων, ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Συναξάριον.

Τῇ Ϛ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Τοὺς οὐρανοὺς Βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ σχίσαν,

Τοὺς αὐτὸ μὴ χραίνοντας ἔνδον εἰσάγει.

Βάπτισεν ἐν ποταμῷ Χριστὸν Πρόδρομος κατὰ ἕκτην.

Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τε τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τόπον Ἀγίαις

Ἐκκλησίαις, τὴν παννυχίδα ἀφ' ἑσπέρας ἐπιτελοῦντες ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ. Αὐτὸς γὰρ ὁ Λόγος, τὸν παλαιὸν Ἄδὰμ ἐνδυσάμενος, καὶ πάντα τὰ νόμιμα ἐκτελέσας, καὶ πρὸς τὸν μέγαν Ἰωάννην τὸν Προφήτην παραγίνεται βαπτισθόμενος· ὃς καὶ διεκώλυεν αὐτόν, λέγων· Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; Ἐπεὶ δὲ τό, Ἄφες ἄρτι, πρὸς τοῦ Κυρίου ἀκήκοε, καὶ πάσης δικαιοσύνης πλήρωμα εἶναι τὸ Βάπτισμα ἔγνωκεν, ἀφίησιν αὐτόν. Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Χριστός, πᾶσαν μὲν τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων ἠγίασε· πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν τῶν ἀνθρώπων ἐνθάψας τοῖς ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ τὸν παλαιωθέντα ταῖς ἁμαρτίαις ἄνθρωπον ἀνακαινίσας καὶ ἀναπλάσας, οὐρανῶν Βασιλείαν αὐτῷ ἔχαρίσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἀσσάντ, ἡγουν Λέων, ἀλ Χαγιέκ, τὴν κάραν ἐκτμηθεὶς τελειοῦται ἐν Καίρω, ἐν ἔτει ρασιή (1218).

Στίχ. Μνήμη Βαπτισμοῦ Κυρίου ἐν Καίρω, Ἀσσάντ τοῖς αὐτοῦ αἵμασιν ἐβαπτίσθη.

Αὐτῷ (τῷ Κυρίῳ) ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἡ

Τῷ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντι καὶ φανερωθέντι Δεσπότη Χριστῷ ἡ δόξα, τὸ κράτος καὶ ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῶν Θεοφανείων. Πεζαὶ καὶ ἰαμβικαί.

(Ψάλλονται ἀπὸ 2ας μέχρι 5ης Ἰανουαρίου μόναι αἱ πεζαί, ἀπὸ 7ης μέχρι 13ης Ἰανουαρίου μόναι αἱ ἰαμβικαί, τῇ δὲ 1ῃ, 6ῃ καὶ 14ῃ Ἰανουαρίου ἀμφότεραι.)

ὠδὴ α'

Πα

B υ θ α νε κα λυ ψε πυθ με να και δι α
 ξη ρας οι κει ει ρς ελ κει εν αυ τω κα τα κα
 λυ ψας αν τι πα λς ο κρα ται ος εν πο λε
 μοις Κυ ρι ος ο ο τι δε δο ξασαι

Βου

Σ τι βειθα λασσης κυ μα τϷ με νον σα α λον

η πειρον αυ θις Ισ ρα ηλ δε δειγ με ε

νον με λαςδε πο ο ντος τρι στατας Αι γυ πτι ι

ων ε κρυψεν αρ δην υ δα το Ϸρω τος τα φος

ρω μη κρα ται α δε ξι ας τϷ Δε σπο τϷ

ὠδὴ γ' Πα

Ι σχυν ο δι δας τοις βα σι λευ σιν η μων Κυ

ρι ος και κε ρας χρι Ϸων αυ τϷ υ ψων Παρ θε νϷ

α α πο τι κτεται μο λει δε προς το βαπ τισμα δι

ο πι Ϸοι βο η σωμεν ουκ ε Ϸιν α γι ος ως ο

θε ος η μων και ουκ ε Ϸιν δι και ος πλην σϷ Κυ

ρι ε

Βου

Ο σοι παλαι ων εκ λε λυ με θα βρο ο χων

βο ρων λε ον των συν τε θα σμενων μυ λας α

γαλ λι ω ω μεν και πλα τυ νω μεν στο ο μα
Λο γω πλε κοντες εκ λο γων με λω δι αν ω των προς
η μας η δε ται δω ρη μα των

ὠδὴ δ' Πα

A κη κο ε Κυ ρι ε φω νη ης σθ ον ει πας
φω νη βο ων τος ε εν ε ρη μω ο τε ε βρον τη
σας πολ λων ε πι υ दा των τω σω μαρ τυ ρθ μενος
Υι ω ο λος γε γο νως τσ πα ροντος Πνευματος δε ε
ε βο η σε συ ει Χρι σος Θε ου σο φι ι α
και δυ ναμια

Βου

Π υρ σω καθα ρθεις μυ στι κης θε ω ρι ι
ας υμ νων προ φη της την βρο των και νθρ
γι αν ρηγ νυ σι γη ρυν Πνευμα τι κρο τσ με ε
νην σαρ κω σιν εμ φαι νσ αν αρ ρη η τσ Λο γσ
ω των δυ να ζων τα κρα τη συ νε τρι βη

ὠδὴ ε΄

Πα

Ι η σς ο ζω η ης αρ χη γος λυ σαι το
 κα τα κριμα η κει Α δαμ τσ πρωτο πλα σσ κα
 θαρ σι ων δε ως Θε ο ος μη η δε ο μενος
 τω πε σο ντι κα θαι ρεται εν τω Ι ορ δα νη
 εν ω την εχ θραν κτει ει νας υ περ ε ε χσσαν
 παν τανδν ει ρη η νηνχα ρι ζεται

Βου

Ε χ θρσ ζο φω δς και βε βορ βο ρω με ε νσ
 ι ον κα θαρ σει Πνευ μα τος λε λσ με νοι νε
 αν προ σωρ μισ θη μεν α πλα νη τρι ι βον α γσ
 σαν α προ σι τον εις θυ μη δι αν μο νοις προ σι
 την οις Θε ος κα τη λα γη

ὠδὴ ς΄

Πα

Η φω νη τσ Λο ο γσ ο λυ χ νος τσ φω τος
 ο ε ω σ φο ρος ο τσ η λι σ Προ δρο μος εν

τη ερημω με τα νο ει τε πασι βο α
α τοις λα οις και προ ο κα θαι ρε σθε ι δε γαρ πα ρε
στι Χρι σος εκ φθο ρασ τον κο οσμονλυ τρε μενος

Βου

Ι μερ τον ε ξε φη νε συν παν ολ βι ι ω η
χω Πα τηρ ον γα ρο ο ος ε ε ξη ρευ ξα το
ναι φη σιν ου ου τος συμ φυ ης γο νος πε ε λων
φω ταυ γος ε ξω ρσεναν θρω ω πων γε νης Λο
γος τε μου ζων και βρο τος προ μη θει α

ὠδὴ ζ' Πα

Ν ε ρς ευ σε βεις κα μι ι νω πυ ρος προ σο ο
μι λησαντας δι α συ ρι ζον πνευμα δρο σα β λα
βεις δι ε φυ λα ξε και θει ει ς α γγε λσ συ υ
γκα τα βασις ο θεν εν φλο γι δρο σι ζο ο με νοι
ευ χα ρι ι σω ως α νε με λπον υ περ υ μνη τε
ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη τος

ει

Βου

Ε φλεξε ρει θρω των δρα κοντωντας κα α ρας
 ο της κα μι ι νθ την με ταρ σι ον φλο γα
 νε ρς φε ρθσαν ευ σε βεις κα τευ να α σας την
 δυσ κα θεκ τον α χλυν εξ α μαρ τι ι ας ο λην
 πλυ νει δε τη δρο σω τθ Πνε ευ μαα τος

ὠδὴ ἡ Πά

Α ι νθ μεν ευ λο γθ μεν προσ κυ νθ μεν τον Κυ
 ρι ον υ μνθ ντες και υ περ υ ψθν τες αυ τον εις
 τθς αι ω νας

Μ υ στη ρι ο ον πα ρα δοξον η Βα βυ λω νος
 ε δει ξε κα μι νος πη γα σα α σα δροσον ο τι ρειθ
 ροις ε μελ λεν α α υ λον πυρ εις δε χεσθαι
 ο Ι ορ δα νης και στε γειν σαρ κι βα πτι ζο
 με νον τον Κτι σην ον ευ λο γθ σι λα οι και υ

περ υ ψη σιν εις παν τας τες αι ω νας

Βου

Ελευ θε ρα μεν η κτι ι ι σι ις γνω ρι ζε ται

υι οι δε φω τος οι πριν ε σκο τι σμε ε νοι

μο νος σε να ζει τσ σκο τες ο προ στα α της νυν ευ

λο γει τω συ ντο ο ο νω ως τον αι τι ον η πριν

τα λαι να των εθ νων πα γ κλη ρι ι ι α α

α α α

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η Θ΄ ΩΔΗ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἄντ' αὐτῆς, φάλλονται οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδης τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς, εἰς δ' ἀνά κανόνα· εἶτα οἱ δύο εἰρμοὶ μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν μεγαλυναρίων.

Ἦχος Πα ρ

Με γα λυ νον ψυ χη μθ δ την τι μι ω τε ε

ραν των α νω ζρα τευ μα των

Απο ρει πα α σα γλω σσα ευ φη μειν προς α ξι

αν ι λι γ γι α δε νης και υ περ κο σμιος υμ νειν σε Θε

ε ο το κε ο μως α γα θη υ παρ χσ σα την πι στιν

δεχου και γαρ τον ποθον οι δαστον εν θεον ημων σου

υ γαρ χριστιανων ειπροστατισ σεε μεγαλυνομεν

Mεγαλυνον ψυχη ημυτονεν Ιορδα

ανηελθοντα βαπτισθηναι

Δαβιδ παρεσοπνευματι τοις φωτιιζομενοις

νυν προσελθετεαδε προς θεον ενπιστει λεε

γων φωτισθητε ουτος οπτωχος εκεκραξεν Α

δαμ ενπτωσει και γαρ αυτη εισηκεσε Κυριος

ελθων ρειειθροις τε Ιορδα νυφθαρε ενταδεα νε

και νισεν

Mεγαλυνον ψυχη ημυτονυπο Προδροο

μυτο βαπτισμα λαβοντα

O Ησαϊας λασασθε και καθαρθη ητε φασ

κειτας πονηριας εναντιαφελεσθε Κυρι

υοι διψωντες υδωρεπιζων πορευεσθε ρα

νει γαρ υδωρ καινοποιον χριστος τοις προστρεχουσιν

αυ τω ενπιστει και προς ζω ην την α γη ρω βαπτίζει

Πνευ μα τι

Με γα λυ νον ψυ χη μϛ ϛ τονεκ της πα τρω ω

ας φω νης μαρ τυ ρη θεντα

Συν τη ρω ω με θα χα ρι τι πιστοι οι και σφρα γι

δι ως γαρ ο λεθρον ε φυγον φλι ας ε βραι οι πα λαι

αι αι μα χθει σης ου τω και η μιν ε ξο δι ον το θει

ον τϛ το της πα λι γγε νε σι ας λϛ τη ρι ι ον ε

σται ε ενθεν και της Τρι α δος ο ψο με θα φως το α

δυ τον

Ση με ρον ο Δε σπο τη ης κλι νει τον αυ χε ε

να χει ρι τη τϛ Προ δρο μϛ

Εἰρμός ἄλλος.

Ἦχος Βου

Ωτων υ περ νϛν τϛ το κϛ σϛ θαυ μα α των νυμ

φη πα να γνε μη τε ρ ευ λο γη με ε νη δι ης τυ

χο ον τες παν τε λης σω τη ρι ι ας ε πα ξι
ον κρο τσ μεν ως ε ευ ερ γε τη δω ρον φε ρον τες υμ νον
ευ χα ρι στι ας

Πα

Σ η με ρον Ι ω αν νης βαπ τι ζει τον Δε σπο ο
την εν ρειθ ροις Ι ορ δα νσ

Βου

Ι δ μεν τα Μω σει τη βα τω δε δειγ με ε να δευ ρο
ξε νοις θε σμοι σιν ε ξει ειρ γα σμε να ως γαρ σε σω σται
πυρ φο ρσ Παρ θε ε νος σε λα σφο ρον τε κσ σα τον
ευ ερ γε την Ι ορ δα νσ τε ρει θρα προσ δε δεγ
με να

Πα

Δόξα

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μσ της τρι συ πο
στα α τσ και α δι αι ρε ε τσ Θε ο τη τος το
κρατος

 Βου

I δ μεν τα Μω σει τη βα τω δε δειγ με ε να δευ ρο
ξε νοις θε σμοι σιν ε ξει ειρ γα σμε να ως γαρ σε σω σται
πυρ φο ρα σα Παρ θε ε νος σε λα σφο ρον τε κλ σα τον
ευ ερ γε την Ι ορ δα νθ τε ρει θρα προσ δε δεγ
με να

 Πα

Καὶ νῦν

M ε γα λυ νον ψυ χη μι θ τηνλυ τρω σα με ε
νην η μας εκ της κα ταρας

 Βου

X ρι εις τελει ων την βρο τει ον ς σι ι αν α
ναξ α ναρχε Πνευ μα τος κοι νω νι ι α ρο αις α
χρα αν τοις εκ κα θα ρας και σκο ο τας ι σχυν θρι αμ
βευ σας τε την ε ε πηρ με νην νυν εις α λη κτον ε ξα
μει βε ε αι βι ον

Εἶτα οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ' ᾠδῆς.

Πα

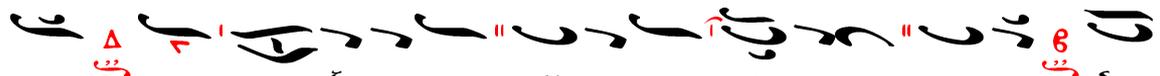
M ε γα λυ νον ψυ χη μ 8 την τι μι ω τε ε
ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω ζρα τευ μα των

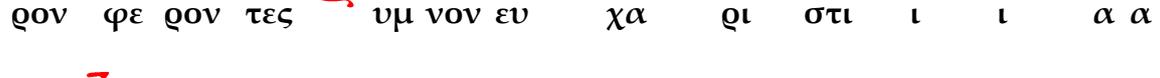
A πο ρει πα σα γλωσσα ευ φη μειειν προς α
ξι αν ι λι γγι α δε ν8ς και υ περ κοσ μι ος υμ
νειν σε Θε ε ο το κε ο μω ς α γα θη υ παρ χ8
σα την πι ζιν δε χ8 και γαρ τον πο θον οι δας τον εν
θε ον η μων συ υ γαρ χρι στι α νων ει προ στα
τις σε ε με γα λυ νο μεν

M ε γα λυ νον ψυ χη μ 8 την λυ τρω σα με ε
νην η μας εκ της κα τα ρας

Βου

Ω των υ περ ν8ν τ8 το κ8 σ8 θαν μα α
των Νυμφη παν αγ νε μη τερ ευ λο γη με νη
δι ης τυ χο ον τε ς παν τε λ8ς σω τη ρι ι

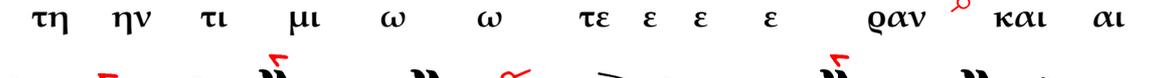
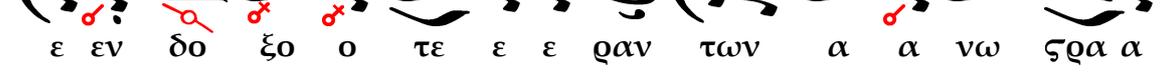

 ας ε πα ξι ον κρο τῶ μεν ως ευ ερ γε τη δω

 ρον φε ρον τες υμ νον ευ χα ρι στι ι ι α α

 α α ας

Καταβασίαι. Ἀργῶς.

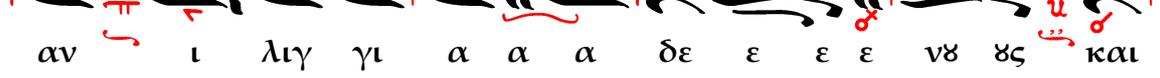
Πα


M ε γα α λυ νον ψυ χη η η η μῃ

 τη ην τι μι ω ω τε ε ε ε ραν και αι

 ε εν δο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ζρα α

 τευ μα α α των


A πο ρει πα α α σα γλω ω ω σ σα ε

 ευ φη μει ει ει ει ν προ ος α ξι ι ι ι

 αν ι λιγ γι α α α δε ε ε ε νῆ ρς και

 υ πε ερ κο σμι ι ος υ υ μνει ει ν σε ε

 θε ε ο το ο ο κε ο μως α γα θη υ υ

 παρ χῆ ς σα α τη η ην πι ι ι σιν δε ε ε χῆ

 και γα αρ τον πο θον οι οι οι οι δας το ον ε

ε εν θε ε ε ο ον η η η μων συ υ γαρ
Χρι στι α α νων ει ει προ ο στα α της σε ε ε
με ε γα λυ νο με εν

[τέλος * νο ο με ε εν]

Μ ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η η η
μυ ς τη ην λυ τρω ω ω σα α με ε ε ε νη
ην η η μα ας εκ τη ης κα τα α α ρας

Βου

Ω τω ω ων υ πε ερ νυ ς ς ςν τς το
κς ς σς ς ς θαν μα α α α τω ων νυ
υ υμ φη η πα να α α γνε ε ε μη τε
ερ ευ λο ο ο γη η με ε ε ε ε νη
δι ης τυ χο ο ο ον τε ε ε ε ε ε ες πα
α αν τε ε λς ςς σω ω ω τη ρι ι ι ι ι ας
ε ε πα ξι ι ο ον κρο ο τς ς ς με εν ω ω ως
ε ε ευ ε ερ γε ε ε τη δω ω ω ω ρο ο


 ο ο ν φ ε ε ρ ο ο ο ν τ ε ε ε ς υ υ μ ν ο ο ν ε υ

 χ α α α α ρ ι ι σ τ ι ι ι α α α α α ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν Ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...
 * * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

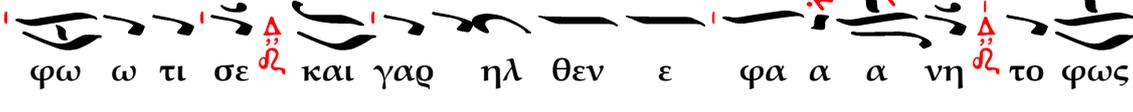
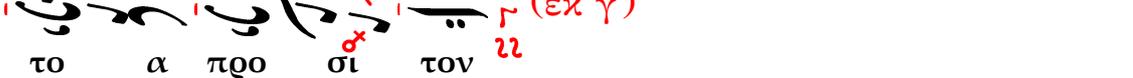
Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια, ἕξαποστειλᾶριον.

Ἦχος Γα ϕ


Ε Γα πε φα νη ο Σω τη η η η η η η ρ

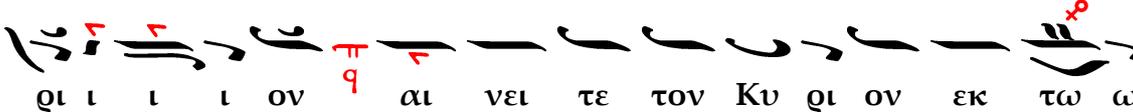
 η χα ρις η α λη θει α εν ρειθ ροις τ

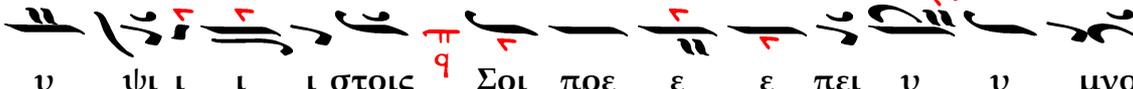
 ορ δα α α α ν ς ς ς ς ς ς και

 τ ς εν σκο τει και αι σκι α κα θευ δον τας ε

 φω ω τι σε και γαρ ηλ θεν ε φα α α νη το φω ς

 το α προ σι τον (ἐκ γ')

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ϕ


Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ο ν Κυ υ υ

 ρι ι ι ι ο ν αι νει τε τον Κυ ρι ο ν εκ τω ω

 ω ν ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ο ν εν τοι ο ι ς

 υ ψι ι ι ι σ τοι ς Σοι προ ε ε πει υ υ μ ν ο ς

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε

λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προ ε ε

πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ')

A ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη

αι νει τε αυ τον παν τα τα α ζρα και το φω ως

A ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και

το υ δωρ το υ πε ρα νω των ου ρα νων αι νε σα

τωσαν το ο νο μα Κυ ρι ου

O τι αυ τος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ

τος ε νε τει λα το και ε κτι σθησαν

E στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι

ω να τς αι ω νος προ οσ ταγμα ε θε το και ου

πα ρε λευ σε ται

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κοντες και
πα σαι α βυσσοι

Π υρ χα λα ζα χι ω ων κρυσταλλος πνευμα και
γι δος τα ποι ουν τα τον λ ο γον αυ του

Τ α ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο
φο ο ο ρα και πα σαι κε δροι

Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη νη ερ πε τα και
πε τει ν α πτε ρω τα

Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον
τες και παν τες κρι ται γης

Ν ε α νισ κοι και παρ θε νοι προ σβυ τε ροι με τα
νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο ο νο μα
Κυ ρι ου ο τι υ ψω θη το ο ο ο νο μα αυ
τς μο νς

Η ε ξο μο λο γησις αυ τς ε πι γης και ου
ρα νς και υ ψω σει κε ρας λα ου αυ του

Υ μ νος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οις

Ισ ρα ηλ λα ω ε γγι ζον τι αυ τω ω

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι

νε σις αυ του εν εκκλη σι ι α ο σι ων

Ε υ φραν θη τω Ισ ρα η ηλ ε πι τω ποι η σαν

τι αυ τον και οι Υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω

σαν ε πι τω βα σι λει αυ των

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν

χο ρω εν τυ μπα α νω και ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω

σαν αυ τω ω

Ο τι ευ δο κει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του

και υ ψω ω ω σειπρα εις εν σωτη ρι α

Κ αυ χη σονται ο σι οι εν δο ξη και α γαλ λι

α σονται ε πι των κοι των αυ των

Α ι υ ψω σεις τθ Θε ου εν τω λα ρυ γι αυ των

και ρο μ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των

Τ ου ποι ησαι εκ δι κησιν εν τοις ε θνε σιν ε
λεγ μς εν τοις λα οις

Τ ου δη ησαι τς βα σι λεις αυ των εν πε δαις και
τς εν δο ξς αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραι αις

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Χ Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δο ξα αυ τη
ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ τς

Φ^{Πα} ως εκ φω τος ε λα αμ ψε τω ω κο ο ο σμω Χρι
στος ο ο Θε ο ο ο ος η η η η μων ο ε πι
φα νει εις Θε ε ο ος τς τον λα οι προ ο σκυ νη η η η
σω ω ω ω μεν

Χ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι
της δυ να με ε ε ως α α αυ
τς

Φ^{Πα} ως εκ φω τος ε λα αμ ψε τω ω κο ο ο σμω Χρι
στος ο ο Θε ο ο ο ος η η η η μων ο ε πι

φαινει εἰς θεο ο ος τον λα οι προ ο σκυ νη η η η
σω ω ω ω μεν

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

τα το πληθους της με γα λω συ υ νης α α

αυ τσ

Πα ως σε Χρι στε δε λοι τον δε ε σπο ο ο την α ξι

ω ως τι μη η η η σω ω ω ω μεν ο τι εν τοις υ

υ δα α σι παν τας η μας α α νε και αι αι αι

νι ι ι ι σας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν ψαλ

τη ρι ι ω και κι θα α α ρα

Σ υ εν Ι ορ δα νη βα πτι σθει εις ο Σω τη η

ηρ η η η η μων τα ρει θρα η γι α σας τη

πα λα μη τσ δε λσ χει ρο ο θε τσ ς ς ς

με ε ε ε ε νος και τα πα θη τσ κο ο ο ο σμ ς ς

ι ω ω ω με ε ε νος με γα το μυ στη ρι ον της

οι κο νο μι ασ σα φι ι λαν θρω πε Κυ ρι ι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι

Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεϊτε αὐτὸν εν χορ

δαι αι αις και αι ορ γαα α α νω

Το α λη θι νον φως ε πε φα α α νη και πα σι

τον φω τι σμο ον δω ρει ει ει ει ται βα πτι

ζε ται Χρι στο ο ος μεθ η η μων ο πα σης ε πε κει

να κα α θα ρο ο ο ο τη η η η τος εν ι η σι

τον α γι α σμο ον τω υ υ υ δα α α α

τι και ψυ χων τσ το κα θα ρσι ι ον γι ι ι ι νε

ε ε ε ται ε πι γει ο ο ο ον το ο φαι νο ο ο

με ε ε νον και υ περ τς ς ρα νς το ο νο ς ς

ς ς με ε ε ε νον δια λτ ρσ σω τη ρι α δι

υ δα τος το ο Πνε ε ευ μα δια κα τα δυ

σε ως η προς Θε ον ημων α νο ο δος γι ι ι ι

νε ε ε ε ται θαυ μα σι α τα ε ε ργα α σα

Ἀνατολίου

Ἦχος ΠαϞϞ

Πα
 Ὑε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α
 γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
 Πα Νη
 Ν α μα α τα Ι ορ δα α α νει ει ει ει
 Πα
 α πε ρι ε ε βα α α λου Σω ω τηρ ο α να
 βαλ λο ο με ε νος φω ως ω ω ως ι μα α
 Νη Δι
 τι ι ι ι ον και ε ε κλι ι νας κο ρυ φη
 Πα
 ην τω ω Προ δροο ο ο μω ο τον ου ρα α νον
 Δ
 με τρη η σας σπι ι θα α α μη ι να ε πι
 στρεψης κο ο σμο ο ον ε εκ πλα α α νης και σω ω
 σης τα ασψυ χα α ας η η η η μων

Ἀνατολίου

Ἦχος Δι-θ

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 τω ναι ω ω νων α α μην
 Δι Σ
 η με ε ε ρον ο Χρι ι στος εν Ι ορ

δα α νη ηλ θε ε ε βα α α ππισθη η ναι ση

μερον Ι ω α αν νης α α α α πτε ε ε ε ται

κο ρυ φης του ου Δε ε ε σπο ο ο του αι δυ

να α μεις των ου ρα νω ων ε ξε ε ε ε στη

η η η σαν το πα ρα α δο ο ξον ο ο ρω ω

σαι αι αι μυ στη η ρι ι ι ι ον η η θα λα

α ασ σα α ει ει ει δε και αι ε ε ε φυ υ υ

υ γεν ο Ι ορ δα αν ης ι ι δω ων α α ανε στρε

ε φε ε ε ε το η μει ει εις δε ε οι φω

τι σθε εν τε ες βο ω ω ω ω μεν

ὁ ἀ' χορός:

Δο ξα τω φα νε ε ε εν τι ι θε ε ε ω και

ε πι γη η ης ο φθε εν τι και φω τι σαν τι ι

τον κο ο ο ο ο σμον

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε δο

ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με γα α
λην σε δο ο ξαν

Κυ ρι ε βα σι λευ ε πη ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν το κρα α τωρ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σε Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τη Θε ου ο Υι
ος τη Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τη κο
ο ο σμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
α μαρ τι ας τη κο ο σμη

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σε Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σε εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τδ αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τδ φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σδ εις τδ αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σδ εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα α σδ

Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μδ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τδ

ποι ειν το θε λη μα α σδ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μᾶ

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί

ἰσοψοομεθα φως

Παράτεινοντο ἐλεοὺς σοῖς γινώσκῃ

σι ἰσε Ἄγιος ὁ Θεὸς Ἄγιος ἰσχυρὸς

Ἄγιος ἀθάνατος ἐλεῆσον ἡμᾶς

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἄγιῳ Πνεύματι

Καὶ νῦν καὶ αἰκαίς τῶν αἰώνων αἰ

ῶνων ἀμήν

Αγιος ἀθάνατος ἐλεῆσον ἡμᾶς

Αααα γιόος ὁ Θεεὸς Ἄααα

αγιόος ἰσχυρὸς Ἄγιος ὁ ὁσ ἀθαα

αα ναααατος ἐλεεῆσον ὁ ὁ ὁν

ἡηηη μαααας

Ἦχος ᾠ Παφ

Εν Ἰορδάνῃ βαπτίζομεν σε Κύρι

ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θηπρο σκυνη
σις του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ
ρει σοι α γα πη τον σε Υι ο ν ο νο μα ζα σα
και το Πνευμα εν ει ει δει πε ρι στε ρας ε βε
βαι ου του λο ο γω το α σφα λες ο ε πι φα νεις
Χρι στε ε ο Θε ος και τον κοσ μον φω τι σας δο ο
ξα α σοι οι οι οι